

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

4. Et denique ad sermonem Pauli IV. in consistorio habitum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

Wadingo, (a) cùm Franciscanorum Generalis Parisijs Johannis sententiam ex suggestu defendisset, Pontifex juramento contestatus est, tantum abesse, Generalem id mandato suo fecisse, ut ne quidem de hac re cogitaverit. *Septimò.* Anno denique MCCCXXXIV. tertio Decembris idem Johannes morti vicinus (quando præter æterna nihil amplius speratur, timereturque) editâ ultimâ constitutione professus est, justorum animas statim, ut peccatorum reliquijs purgatæ sunt, in Cœlum admitti, ubi Beatâ DEI Visione facie ad faciem perfruuntur, & hanc sententiam se habere, & antehac habuisse; quæ verò de hac re præteritis annis dixerit, scripseritque, omnia Ecclesiæ, suorumque successorum Pontificum judicio ac censuræ subiecta velle. Ita Willanus (b) & Wadingus (c) testantur, nec Maimburgus lib. 6. de Imperij Occasu diffitetur. Constat ergo, nihil definivisse Johannem ex Cathedra, nihil ergo privatus illius error Cathedræ Infallibilitati nocet. Frustrâ ergo Maimburgus laborat, invitâ non solum veritate, sed etiam conscientiâ. Agnovit enim Johannis innocentiam, imò & defendit libro citato. Nunc verò aut Romæ iratus, aut aulæ devinctus, aut utroque affectu perversus, maluit falsa quidem & indigna cum lucro scribere, quàm gratis, nullòque pretio veritatem.

IV. *Opponit 9.* Paulum IV. PP. anno 1557. cùm ab eo peteretur dissolutio Matrimonij per verba de præsentis inter Mareschallum Momorantium, nobilemque Virginem contracti, nullo tamen maritali amplexu secuto; causâ ad Collegium Purpuratorum delatâ sic prælocutum esse: *Querimus, num Matrimonium de præsentis contractum, quod est verum Sacramentum, auctoritate nostrâ dissolvi possit, cùm carnalis conjunctio nulla intercessit. Perspicite, an Decessores nostri id satis intellexerint, quod de indissolubili Matrimonij vinculo disquirimus. Non dubito, quin ego & Decessores mei errare aliquando potuerimus, non solum in hoc, verum etiam in alijs rerum generibus. Fatetur ergo Paulus, Romanos Pontifices etiam in caulis Sacramenta spectantibus errori subiectos esse.*

Resp. Quæro ex Maimburgo, quem hujus historiæ, sermonifque à Paulo habiti testem auctoremque proponat? nihil enim in Annalibus eorum temporum, nihil in Constitutionibus Pauli reperimus. Quem ergo Auctorem facit? *Dominum,* inquit, *de la Haye.*

(a) Ar

(a) Wading. in Reg. cit. (b) Wilan. lib. II. cap. 9. (c) Wading. cit.

(a) At hic nomine sponsi dispensationem urgebat, recusatamque ægerimè tulerat, nec sermoni Pontificis in Consistorio perorantis interfuerat, sed tantum ab alijs relatum acceperat; quantam ergo fidem habebimus testi & offenso, & audita tantum narranti? Sed ita res se habeat, quid rogo consequitur? planè nihil aliud, quam Paulum credidisse, Pontifices Romanos in concedendis Dispensationibus, præsertim circa Matrimonia, aliquando aut humano respectu, ac Principes demerendi causâ, aut cupiditate, aut caufarum ignorantia, aut dolo supplicantium errasse, deceptosque esse; sicque cum de huiusmodi indulgentijs agitur, laxandoque præsertim vinculo Matrimonij, non tam exemplis priorum Pontificum, quam à legibus à DEO sancitis, atque in sacris litteris Ecclesiæ propositis agendum esse. Quæ omnia verissima sunt, atque à nobis spontè concessa; nec enim in huiusmodi causis errare Pontifices posse, imò frequenter errasse, haud inficiamur. Illud ergo monstrandum à Maimburgo fuerat, Dixisse Paulum: *Superiores Pontifices rematurè agitat. à solemnè Decreto definitivè, totique Ecclesiæ tanquam fidei articulum credendum proposuisse, vinculum matrimonij rati solvi à Pontifice posse, & tamen hanc definitionem falsam esse.* Id, inquam, oportuit à Paulo Pontifice dici, ut hujus testimonium aliquid ad rem faceret: at nunquam hoc Paulus dixit: imò si dixisset, quid tandem esset? num quidquid Pontifices in Consistorio perorant, id continuo Decretum est fidei, & oraculum ex Cathedra? at nos de hoc tantum quærimus.

Ex hætenus dictis facile judicabit Lector, exempla hætenus à Maimburgo, aut ex libris Protestantium, aut ex Launoi collecta (nihil enim ex suo præter formulas illas jactantiæ & vanitatis plenas) non tantum nihil probare, sed ne quidem ad statum quæstionis pertinere: probat, quæ nos ipsi concedimus; omittit, quæ negamus, & ex quovis trunco Mercurium facit. Nihil ergo ab eo timeas, qui non tantum non ferit, sed ne tangit quidem.